

преобладающа наклонност къмъ весело и безгрижно наслаждение. Нему му ся показало особено докачително онова обстоятелство, че всяка година трѣбва да работи по много, та и по силно да гладува; смущавала го и онѣзи проста мисль, че за въ бжджще ся не предвижда нито умялявание на наложитѣ, нито увеличавание на годишнитѣ пѣчалби. И ето, че ся представилъ хамлетовски въпросъ: да бжде, или да не бжде. Ако „бжде“ то какъ да ся докаратъ краища съ краища? Този въпросъ билъ толко по много забѣлъжителенъ, че той ся представлявалъ на челоуѣци, които никога не сж чели *Шекспира*, и даже съвсѣмъ не били запознати съ французската азбука. Можало да ся очѣква, че тѣ нѣкога ще рѣшѣтъ този въпросъ доста крѣгло, нѣ въ всеки случай, твърдѣ праволинейно.

IV.

Най важния клонъ отъ народното домакинство въ Франция въ миналото столѣтие било земледѣлието. Отъ 25 милиона жители, съ земледѣлие ся занимавали 21 милиона; изъ 51 милиона хектара земля, които съставлявали всичката площадь на кралството, 35 милиона била разорана. Двѣ трети отъ разоранното пространство принадлежало на голѣми собственици, т. е. на черквитѣ, на дворянството и на богатитѣ